

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پای سخن محبوب دل ها

حسین علیه السلام

پای سخن محبوب دل ها حسین علیه السلام

چهل حدیث از حضرت سید الشهداء علیه السلام

(براساس دانش نامه امام حسین علیه السلام بریایه قرآن، حدیث و تاریخ)

ناشر: معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان اوقاف و امور خیریه

مؤلف: محمدتقی سبحانی نبا
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: اسوه

قطع: جیبی

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۱

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

سایت سازمان: www.awqaf.ir

سایت معاونت: www.mfso.ir

سایت مجتمع: www.mfpo.ir

آدرس: تهران، خیابان نوبل لوشاتو، سازمان اوقاف و امور خیریه،

معاونت فرهنگی و اجتماعی

آدرس مجتمع: قم، خیابان صفاییه، کوچه ممتاز، کوی ۷، پلاک ۳۲

مجتمع فرهنگی پژوهشی معاونت فرهنگی و اجتماعی

سازمان اوقاف و امور خیریه

تلفن: ۰۲۵۱-۷۷۴۶۴۳۱ - ۰۲۵۱-۷۷۳۷۱۳۱

قیمت: ۱۴۰۰ تومان

۲۶	هم‌نشینی با بدکاران
۲۷	رابطه دروغ با ناتوانی
۲۸	ره‌آورده جلب خشنودی خدا
۳۰	دقت در رفتار
۳۱	پذیرش عذر
۳۲	دقت در گفتار
۳۳	حسابرسی اعمال
۳۴	فرمانرواصفان
۳۵	سکوت
۳۶	راز موفقیت
۳۷	نعمت و شکر
۳۸	آسودگی و قناعت
۳۹	عزت
۴۱	نشانه رحمت خدا
۴۲	توشه آخرت
۴۳	نشانه دین‌داری

فهرست مطالب

۹	سلام بر حسین علیه السلام
۱۱	درآمد
۱۵	چه واژه زیبا و دل‌نشینی است «سلام»
۱۶	نشانه بُخل
۱۷	برکات صلة رحم
۱۸	هنر صلة رحم
۱۹	شناخت دوستان
۲۰	انتخاب هم‌نشین
۲۱	برآوردن حاجت‌ها
۲۲	تکریم خود
۲۳	همسایه
۲۴	آزمایش دوستان

۴۴	شريف‌ترین مردم
۴۶	ارزش ایام
۴۷	مفهوم نعمت و بلا
۴۸	غورشگن
۴۹	تصور مرگ
۵۰	پيامد تجربه
۵۱	بدترین صفات مدیران
۵۲	لباس شهرت
۵۳	صرف اموال
۵۵	خوش‌اخلاقی
۵۶	گذشت
۵۷	پرهیزگاری
۵۸	انتخاب الگو
۵۹	مفهوم دوستی اهل بيت
۶۱	كتابنامه

صفحه سفید

این اثر دستاورد جستجوی علمی در بیش از پانصد منبع تاریخی، حدیثی، فقهی، تفسیری و کلامی می باشد. در این کتاب، درباره همه دوران های حیات حضرت اباعبدالله الحسین (ع) تحقیق شده است.

از آنجا که مخاطبان این اثر ارزشمند، عموم مردم نیستند، بر آن شدیدم تا امسال برای همه اعضای یک خانواده، اعم از زن و مرد؛ و کودک و جوان و بزرگسال را با پشتونه آن کتاب تحقیقی، ولی به زبانی ساده و شیوا و قالبی هنرمندانه آماده و تقدیم شما کنیم. دستاورد کار، بسته ای فرهنگی است که پیش رویتان قرار دارد.

در پایان ضمن تشكر از همکاری موسسه علمی - فرهنگی دارالحدیث توفیقات محققان این موسسه را از خداوند سبحان مستلت داریم.

امیدواریم به لطف خداوند مهریان، درسن آموزی ها و عزاداری هایمان در مکتب سید و سالار آزادگان جهان، امام حسین (ع)، روز به روز خالصانه تر و عمیق تر گردد.

معاونت فرهنگی و اجتماعی
سازمان اوقاف و امور خیریه

سلام بر حسین (ع)

نام و یاد معطر امام حسین (ع)، از کودکی تا بزرگسالی بر لب و جان ما ایرانیان مسلمان جاری است؛ و این فضای دلپذیر و نورانی، به ویژه در ماه محرم و صفر، رونقی دیگر می گیرد.

این امام عزیز، درمیان شیعیان، مسلمانان و حتی سایر مردم، بیشتر با حادثه عاشورا شناخته شده است - حادثه ای که در خشان ترین بخش زندگی ایشان است -.

معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان اوقاف و امور خیریه با بررسی کتاب های موجود پیرامون امام حسین (ع) کتابی چهارده جلدی با نام دانش نامه امام حسین (ع) که نتیجه تلاش ده ساله آیت الله ری شهری و جمعی از محققان موسسه علمی - فرهنگی دارالحدیث را انتخاب و بصورت چکیده در دوره ای هفت جلدی منتشر می نماید.

اشک از دیدگانم خون می‌بارانم. گواهی می‌دهم که از خداوند فرمان
بردی و هرگز از دستور او سرنپیچیدی و با چنگ زدن به ریسمان
الهی او را خشنود ساختی و خشیت او را به دل گرفتی و به
درخواست‌های او پاسخ مثبت دادی. سنت‌های الهی را پاس
داشتی و راه‌های خیر و نیکی را روشن ساختی و در راه خدا به
بهترین وجه جهاد و تلاش کردی. همواره مطیع پورده‌گار عالم و پیرو
جدت، رسول خدا علیه السلام، بودی و در طول زندگانی با برکتت برپادارنده
اساس دین و سوزاننده ریشه سرکشی و برهمند بساط سرکشان و
آشوبگران و نصیحت‌گرام اسلام بودی...^۱

ما، در این کتاب، کوشیده‌ایم تا با انتخاب احادیثی کاربردی و
غالباً در موضوعات اخلاقی از سخنان گهربار سید و سالار شهیدان،
حضرت حسین علیه السلام، شیفتگان حضرتش را با کلام ایشان آشناتر
سازیم و گامی در جهت معرفت افزایی به آن امام همام برداریم. منبع
اصلی این مجموعه، کتاب دانشنامه امام حسین علیه السلام، تألیف آیة الله

۱. ترجمه بخشی از زیارت ناحیه مقدسه.

درآمد

درود بر توای بنده شایسته و پاک و مطهر خدا. شهادت می‌دهم که
تونمردی و به فیض بزرگ شهادت نایل آمدی. گواهی می‌دهم که تو
آن نور هدایت خداوندی که هرگز خاموش نشده است و تا ابد
خاموش نخواهد شد. تو آن جلوه خدایی که تاکنون از یاد نرفته
است و پس از این نیز هرگز از یاد نخواهد رفت. هرگز خوار نبودی؛
چون خداوند تو را عزیز ساخته است و هیچ‌گاه مغلوب نشدی؛
چون خداوند یاور و مددکار تو بوده است.

سلام بر سپیدمی غرقه به خون. اگر روزگار زندگانی ام به تأخیر
افتاد و مقدرات، مرا از یاری تو بازداشت و در مقابل دشمنان
نتوانستم جهاد کنم، در برابر، در مصیبتهایی که بر تو وارد شد، هر
صبح و شام می‌گریم. آن‌گاه که اشک‌هایم خشک شود، به جای

محمدی ری‌شهری، بوده است. باشد که در پیشگاه خداوند مقبول افتاد و باری تعالیٰ به این تلاش اندک برکت عنایت کند. به دنبال هریک از احادیث، جمله و یا عبارتی کوتاه، در بیان و توضیح مفهوم کلام امام علیه السلام، افزوده‌ایم تا زمینه ارتباط بیشتر مخاطبان عزیز با مفهوم کلام آن حضرت فراهم آید.

چه واژه زیبا و دلنشیینی است «سلام»

لِسَلَامٍ سَبْعُونَ حَسَنَةً؛ تِسْعُ وَسِتُّونَ لِمُبْتَدِئٍ وَوَاحِدَةً لِرَادٍ.^۱

سلام هفتاد ثواب دارد که شصت و نه ثواب آن از آن آغازکننده و
یکی برای پاسخ‌دهنده است.

*

چه واژه زیبا و دلنشیینی است «سلام»!

نشانه بخل

الْبَخِيلُ مَنْ بَخَلَ بِالسَّلَامِ.^۱

بخیل کسی است که در سلام کردن بخل می‌ورزد.

*

هنگامی که می‌توان با اهدای سلام و یا با پاسخی دلنشیین زمینه
آمرزش گناهان خویش را فراهم آورد، چرا باید بخل ورزید؟

۱. تحف العقول: ص ۲۴۸، ۲۴۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۴۶.

۱. تحف العقول: ص ۲۴۸، ۲۴۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۴۲.

برکات صلة رحم

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُسَأَّ فِي أَجَلِهِ وُيُرَادَ فِي رِزْقِهِ، فَلَيَصِلْ رَحْمَهُ.^۱

هر کس خوش دارد که مرگش به تأخیر افتد و روزی اش فراوان شود
باید با خویشانش پیوند داشته باشد.

*

نشاط و آرامش حاصل از مراوده با خویشاوندان برآمید به زندگی
می‌افزاید و درنتیجه سبب طولانی تر شدن عمر می‌شود.

هنر صلة رحم

إِنَّ أَوْصَلَ النَّاسَ مَنْ وَصَلَ مَنْ قَطَعَهُ.^۱

توانمندترین مردم در برقراری پیوند کسی است که بتواند با
قطع‌کننده رابطه پیوند ایجاد کند.

*

هنر آن است که با قطع‌کننده وصل کنی و بی‌هنر آن است که با
وصل‌کننده قطع کنی؛ زیرا:
ما برای وصل کردن آمدیم نی برای فصل کردن آمدیم

۱. نزهه الناظر: ص ۸۱ ح ۶، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۹۸.

۱. عینون أخبار الرضا علیه السلام: ج ۲ ص ۴۴ ح ۱۵۷، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۶۸.

شناخت دوستان

من أَحَبَّكَ نَهَاكَ، وَمَنْ أَبْغَضَكَ أَغْرَاكَ.^۱

هرکس دوستت دارد تو را [از کار زشت] باز می‌دارد و هرکس دشمنت دارد تورا [به آن] برمی‌انگیزاند.

*

قدرتان دوستانی باش که در برابر تو احساس مسئولیت می‌کنند و خطای تو را تاب نمی‌آورند.

انتخاب همنشین

مِنْ دَلَائِلِ عَلَامَاتِ التَّقْبُولِ، الْجُلوُسُ إِلَى أَهْلِ الْعُقُولِ.^۱

از عوامل مقبولیت [در میان مردم]، نشستن با خردمندان است.

*

اگر با خردمندان همنشینی نکنی، از مقبولیت نزد همنوعان محروم خواهی ماند.

۱. تحف العقول: ص ۲۴۷، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۰۶.

۱. نزهه الناظر: ص ۸۸ ح ۲۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۰۲.

برآوردن حاجت‌ها

اعلموا أَنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، فَلَا تَمَلُّوا
النِّعَمَ فَتَحُورَ نَقَمًا.^۱

بدانید که نیازهای مردم به شما از نعمت‌های خدا بر شماست. از آنها ملوں نشود که گرفتار می‌شوید.

*

خدمت به همنوع، یعنی مفید بودن در جامعه. این فرصت را مغتنم بشمار؛ وگرنه از مفید بودن در جامعه محروم می‌مانی.

تکریم خود

صاحِبُ الْحَاجَةِ لَمْ يُكِرِّمْ وَجْهَهُ عَنْ سُؤالِكَ، فَأَكِيرْ وَجْهَكَ عَنْ
رَدِّهِ.^۱

نیازمند، خود را گرامی نداشت و از تو درخواست کرد. پس تو خود را گرامی دار و پاسخ رد به او مده.

*

درخواست از خدا آدمی را عزیز و درخواست از بندگانش او را خوار می‌گرداند. پس عزت خود را در درگاه خالق بجوی.

۱. کشف الغمة: ج ۲ ص ۲۴۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۷۱.

۱. نشرالدین: ج ۱ ص ۳۳۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۶۳.

همسایه

الجواز قرابة.^۱

همسایگی گونه‌ای خویشاوندی است.

*

ای کاش سنت همسایگی به فراموشی سپرده نمی‌شد!

آزمایش دوستان

كَتَبَ أَخُ الْحُسَينِ بْنِ عَلَيْهِ إِلَى الْحُسَينِ عَلَيْهِ كِتَابًا يَسْتَبْطِئْهُ
فِي مُكَاتِبَتِهِ، قَالَ: فَكَتَبَ إِلَيْهِ الْحُسَينُ عَلَيْهِ: يَا أَخِي! لَيْسَ تَأْكِيدُ
الْمَوَدَّةَ بِكَثْرَةِ الْمُزَاوَرَةِ، وَلَا بِمُوَاتَرَةِ الْمُكَاتَبَةِ، وَلَكِنَّهَا فِي الْقَلْبِ
ثَابِتَةٌ، وَعِنْدَ التَّوَازِلِ مَوْجُودَةٌ.^۱

یکی از برادران حسین علیه السلام به او نامه نوشت و از دیر نامه نوشن او گلایه کرد. حسین علیه السلام به او نوشت: «برادر من، استوار کردن دوستی به

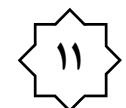
۱. بغية الطلب في تاريخ حلب: ج ۶ ص ۲۵۸۹، دشن نامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۴.

۱. تاريخ العقوبي: ج ۲ ص ۲۴۶، دشن نامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۷۳.

فراوانی دیدار و نامه‌نگاری پی‌درپی نیست، بلکه دوستی در دل پابرجاست و در سختی‌ها بروز می‌کند».

*

دوستان گرد شیرینی بسیارند. فریبشان را مخور آنان را با ابراز سختی و نیازمندی بیازمای.

هم‌نشینی با بدکاران

مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْفِسْقِيِّ رَبِّهُ.^۱

هم‌نشینی با فاسقان تردید برانگیز است.

*

اگر با بدکاران نشستی و از گروه آنان دانسته شدی، خود را ملامت کن که خودکرده را تدبیر نیست.

۱. نشرالدّرّج ۱ ص ۳۳۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۷.

رابطه دروغ با ناتوانی

الكَذِبُ عَجْزٌ.^۱

دروغگویی ناتوانی است.

*

آیا جز این است که دروغ‌گو خود را از مقابله با پیامد راست‌گویی ناتوان می‌بیند؟

رهآورد جلب خشنودی خدا

مَنْ طَلَبَ رِضَاَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ أُمُورُ النَّاسِ، وَمَنْ طَلَبَ
رِضَاَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ.^۱

هرکس رضایت خدا را بجوید، هر چند مردم را خوش نیاید، خداوند،
امور مردم را [که او را تهدید می‌کنند] کفایت می‌کند و هر کس
رضایت مردم را با ناراضی کردن خدا بطلبد، خدا او را به مردم وا
می‌گذارد.

*

۱. الْأَمَالِي، صدق: ص ۲۶۸ ح ۲۹۳، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۱۰.

۱. تاریخ العقوبی: ج ۲ ص ۲۴۶، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۴۹.

کدام حامی توانمندتر از خدا و کدام خواری بدتر از محتاج شدن به خلق و روی برگرداندن خالق از آدمی است؟ پس چرا خشنودی او را فراموش می‌کنیم و در اندیشه خشنود ساختن این و آنیم؟

دقت در فتار

إِيَّاكَ وَمَا تَعْتَذِرُ مِنْهُ؛ فَإِنَّ الْمُؤْمَنَ لَا يُسِيءُ وَلَا يَعْتَذِرُ، وَالْمُنَافِقُ
كُلَّ يَوْمٍ يُسِيءُ وَيَعْتَذِرُ^۱

از آنچه موجب عذرخواهی می‌شود، بپرهیز؛ زیرا مؤمن نه بد می‌کند و نه عذر می‌خواهد و منافق هر روز بد می‌کند و عذر می‌آورد.

*

پیش از آنکه کاری انجام دهی، به پیامدهای آن بیندیش و اولین منتقد رفتار و گفتار خویش باش.

۱. تحف العقول: ص ۲۴۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۱۲.

پذیرش عذر

لو شَتَّمْنِي رَجُلٌ فِي هَذِهِ الْأُذْنِ. وَأَوْمَى إِلَى الْيَمْنِي، وَاعْتَدَرَ لِي فِي
الْأُخْرَى لَقِيلٌ ذَلِكَ مِنِّي.^۱

اگر مردی در این گوش راستم مرا دشنام دهد و در گوش دیگرم از من عذر بخواهد، از او می‌پذیرم.

*

پذیرش عذر یکی از زیباترین صفات الهی است که بندگان نیز آن را بسیار دوست می‌دارند. پس در پذیرش عذر همنوعان تعلل مکن و از این راه صفتی الهی را در خود بیافرین.

دقت در گفتار

وَلَا تَقُولَنَّ فِي أَخِيكَ الْمُؤْمِنِ إِذَا تَوَارَى عَنْكَ إِلَّا مِثْلَ مَا تُحِبُّ أَنْ
يَقُولَ فِيكَ إِذَا تَوَارَيْتَ عَنْهُ.^۱

پشت سر برادر مؤمنت چیزی مگو، مگر مانند آنچه دوست داری او در پشت سر تو بگوید.

*

بدگویی پشت سر دیگری کاری ناجوانمردانه است؛ زیرا محکوم کردن غیابی اوست، بی‌آنکه مجال دفاع به او داده باشد. پس چرا کاری که برای خود نمی‌پسندی بر دیگران روا می‌داری؟

۱. کنتر الفوئات: ج ۲ ص ۳۲، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۲۲.

۱. نظم در الرسمطین: ص ۲۰۹، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۱۳.

حسابرسی اعمال

واعمل عَمَلَ رَجُلٌ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَأْخوذٌ بِالْإِجْرَامِ، مَجْزِيُّ بِالْإِحْسَانِ.^۱

مانند کسی عمل کن که می‌داند به سبب جرم‌هایش دستگیر و به سبب نیکی‌هایش پاداش داده می‌شود.

*

کسی که بداند پاداش‌دهنده و مؤاخذه‌کننده‌ای بر اعمالش هست، در انجام دادن رفتار نیک مشتاق و در انجام دادن رفتار ناپسند ترسان است.

فرمانرواصفتان

لا تَصِفَنَ لِمَلِكٍ دَوَاءً؛ فَإِنْ نَعَمَهُ لَمْ يَحْمَدَكَ، وَإِنْ ضَرَّهُ اتَّهَمَكَ.

دارویی را برای فرمانرو پیشنهاد مده؛ زیرا اگر به او سود رساند، تو را نمی‌ستاید و اگر به او زیان رساند، تو را متهم می‌دارد.

*

اگرچه فرمانرو نیستی، از اتصاف به صفات فرمانروایان برحذر باش!

۱. *اعلام الدین*: ص ۲۹۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۲۸.

۱. *كتنز الفوائد*: ج ۲ ص ۳۲، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۲۲.

سکوت

الصَّمْتُ زَيْنٌ.^۱

سکوت، زیور است.

*

سکوت دلیلی گویاست که به تسلط بر هیجانات گواهی می‌دهد.
پس سکوت ضعف و ناتوانی نیست؛ توانمندی و آراستگی است.

راز موفقیت

**سُئِلَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلَىٰ عَنِ التَّبَجَّدِ، فَقَالَ: الْإِقْدَامُ عَلَىٰ
الْكَرِيهَةِ، وَالصَّبْرُ عِنْدَ النَّاثِيَةِ، وَالذَّبْرُ عَنِ الإِخْوَانِ.^۱**

از حسین بن علی علیه السلام درباره قوت قلب پرسیدند. فرمود: «قدم نهادن
در سختی و شکنی باشی ورزیدن در مصیبت و دفاع از برادران».

*

موفقیت در آن سوی سختی‌هاست. پس از ورود خردمندانه به
سختی‌ها نهارس و در بلایای ناشی از آن شکنی باش؛ زیرا إنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا!

۱. مشکاة الأنوار: ص ۴۱۴ ح ۳۹۱، دشن‌نامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۱۶.

۱. تاریخ العقوبی: ج ۲ ص ۲۴۶، دشن‌نامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۱۴.

نعمت و شکر

شُكْرُكَ لِيْعَمَّةٍ سَالِفَةٍ، يَقْتَضِي نِعْمَةً آنِفَةً.^۱

شکرگزاری تو بر نعمت پیشین، زمینه ساز نعمت آینده است.

*

شکر نعمت افزون کند کفر نعمت از کفت بیرون کند

آسودگی و قناعت

الْقُنْعُ رَاحَةُ الْأَبْدَانِ.^۱

قناعت، آسودگی بدن هاست.

*

قناعت مانع از تلاش بسیار برای تولید نیست، بلکه آدمی را از بازخواست الهی درباره مصرف بی‌رویه آسوده می‌سازد.

۱. نزهه الناظر: ص ۸۰ ح ۲۳۰، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۲۱.

۱. نزهه الناظر: ص ۸۰ ح ۲۳۰، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۱۷.

عزت

موتٌ في عَزٍّ، خَيْرٌ من حَيَاةٍ في ذُلٍّ.^۱

مرگ در عزت، بهتر از زندگی در ذلت است.

امام حسین علیه السلام در روز شهادتش چنین سرود:

الموتُ خَيْرٌ مِنْ رُكُوبِ الْعَارِ وَالْعَازُولَى مِنْ دُخُولِ النَّارِ

مرگ از ننگ بهتر است

وننگ از ورود به آتش^۲

۱ و ۲. المناقب، ابن شهرآشوب: ج ۴ ص ۶۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ج ۳۹۲۲.

نشانه رحمت خدا

بُكَاءُ الْعَيْنِ وَخَشْيَةُ الْقُلُوبِ، مِنْ رَحْمَةِ اللهِ.^۱

گریستن چشم‌ها و بیمناکی دل‌ها از رحمت خداست.

*

محروم کسی است که از رحمت الهی دور مانده و از خشوع در دل و اشک دیده بهره‌ای نبرده باشد.

توشه آخرت

**عِبَادَ اللَّهِ! اتَّقُوا اللَّهَ، وَكُونُوا مِنَ الدُّنْيَا عَلَى حَذَرٍ... فَتَرَوَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَى، وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.**^۱

ای بندگان خدا، پرهیزگاری کنید و از دنیا برحدزr باشید.... . توشه بردارید که بهترین توشه، پرهیزگاری است. پرهیزگاری کنید، شاید رستگار شوید.

*

نابرده رنج گنج میسر نمی‌شود مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

۱. تاریخ دمشق: ج ۱۴ ص ۲۱۸، دشن‌نامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۳۸.

۱. جامع الأخبار: ص ۲۵۹ ح ۶۹۰، دشن‌نامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۳۵.

نشانه دین‌داری

إِنَّ النَّاسَ عَبْدُ الدُّنْيَا وَالدَّيْنُ لَعْقٌ عَلَى أَسْتَهِمْ، يَحْوِطُونَهُ مَا
ذَرَّتْ مَعَايِشُهُمْ، فَإِذَا مُحَصُّوا بِالْبَلَاءِ قَلَ الدَّيَانُونَ.^۱

مردم، بندۀ دنیايند و دین لگله زبان آنان است. از آن هواداری می‌کنند تا لوازم زندگی‌شان فراوان شود و چون در آزمون بلا قرار می‌گيرند، دین‌داران اندک می‌شوند.

*

...که عشق آسان نمود اول، ولی افتاد مشکل‌ها

شریف‌ترین مردم

قَالَ رَجُلٌ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيٍّ عَلِيٌّ: مَنْ أَشَرَّفَ النَّاسَ؟
فَقَالَ عَلِيٌّ: مَنْ اتَّعَظَ قَبْلَ أَنْ يَوْعَظَ، وَاسْتَيقَظَ قَبْلَ أَنْ يَوْقَظَ.^۱

مردی به حسین بن علی علیه السلام گفت: شریف‌ترین مردم کیست؟ فرمود: «کسی که پیش از آنکه اندرزش دهنند، خود اندرز گیرد و پیش از آنکه بیدارش کنند، بیدار شود».

*

۱. محاضرات الأدباء: ج ۴ ص ۳۸۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۱۵.

۱. تحف العقول: ص ۲۴۵، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۰۸۲.

آیا می‌دانی که اگر به جای توجه به دیگری و عیب‌جویی از او، به خود بنگری و در پی عیب خویش باشی، شریف‌ترین مردم خواهی بود؟

ارزش ایام

یابن آدم، إِنَّمَا أَنْتَ أَيَّامٌ، كُلَّمَا مَضَى يَوْمٌ ذَهَبَ بَعْضُكَ.^۱

ای فرزند آدم، تو همین روزهایی. هر روزی که برود، بخشی از تو می‌رود.

*

هیچ اندیشیده‌ای که با گذشت هر روز عمرت، از فرصت زندگی‌ات کاسته می‌شود و یک گام به روز جدایی نزدیک‌تر می‌شود؟ روزی که دستت از همه فرصت‌ها برای ساختن زندگی ابدی کوتاه و راه بازگشت و جبران بسته می‌شود.

۱. ارشاد القلوب: ص ۴۰، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۳۵.

مفهوم نعمت و بلا

اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدِرْجْنِي بِالْإِحْسَانِ، وَلَا تُؤْذِنْنِي بِالْبَلَاءِ.^۱

خدایا، مرا با احسان، به تدریج، گرفتار [بدفرجامی] مساز و با بلا تأدیب مکن.

*

چه بسیار نعمت‌ها و موهب دنیوی که چوب بی‌صدای خداست و چه بلایایی که برای ارتقای درجه نیست.

غوروشکن

لَوْلَا ثَلَاثَةً مَا وَضَعَ ابْنُ آدَمَ رَأْسَهُ لِشَيْءٍ: الْفَقْرُ، وَالْمَرْضُ، وَالْمَوْتُ.

اگر سه چیز نبود، آدمیزاد در برابر هیچ چیز سر فرود نمی‌آورد: ناداری و بیماری و مرگ.

*

ای آنکه هر روز در معرض ورشکستگی و بیماری درمان ناشدنی و مرگ ناگهانی هستی، آیا با این وصف جایی برای غورو و سرکشی تو باقی خواهد ماند؟

۱. نزهه الناظر: ص ۸۰ ح ۱۰، الدرة الباهرة: ص ۲۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۳۸.

ا. نزهه الناظر: ص ۸۳ ح ۱۰، الدرة الباهرة: ص ۲۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام:

ح ۴۱۳۸.

تصور مرگ

لَوْ عَقِلَ النَّاسُ وَتَصَوَّرُوا الْمَوْتَ بِصُورَتِهِ، لَخَرَبَتِ الدُّنْيَا.^۱

اگر مردم می‌فهمیدند و صورت حقیقی مرگ را می‌دیدند، دنیا ویران می‌شد.

*

بیدار باش که مرگ بی خبر می‌آید و تو را با خود می‌برد. به راستی برای رفتن آماده‌ای؟

پیامد تجربه

طُولُ التَّجَارِبِ زِيَادَةً فِي الْعُقْلِ.^۱

تجربه‌های طولانی، مایهٔ فزونی عقل است.

*

عقل آن است که از تجربه‌ها برهه برد و از اینکه هر چیزی را خود بیازماید پهراست؛ زیرا عمر کوتاه این روش را نشاید.

۱. نزهه الناظر: ص ۸۸ ح ۲۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۵۵.

۱. محاضرات الأدباء: ج ۲ ص ۴۵۸، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۵۱.

بدترین صفات مدیران

**شَرُّ خِصَالِ الْمُلُوكِ الْجُنُونُ مِنَ الْأَعْدَاءِ، وَالْقَسْوَةُ عَلَى الْضُّعْفَاءِ،
وَالْبَخْلُ عِنْدَ الْإِعْطَاءِ.^۱**

بدترین خصلت‌های فرمان‌روایان ترس از دشمنان و سنگدلی با ناتوانان و بخل ورزیدن به هنگام عطاست.

*

امیری را که از دشمن نهراسد و عقدۀ ضعف و حقارت خود در برابر بیگانگان را با مردم خویش نگشاید و به گاه بخشش بخشنده باشد، قدردان باش و فرمانش را بر دیده بگذار!

لباس شهرت

مَنْ لَيْسَ ثَوْبَا يَشَهِرُهُ، كَسَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَوْبًا مِنَ النَّارِ.^۱

هر کس لباسی پوشید که او را مشهور کند خداوند روز قیامت لباسی از آتش براومی پوشاند.

*

پروا کن از اینکه خود را تافته‌ای جدابافته بِنَمَائِي؛ زیرا نتیجه‌ای جز خواری و ذلت به دنبال ندارد.

۱. الكافی: ج ۶ ص ۴۴۵ ح ۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۴۱۸۹.

صرف اموال

مَالُكَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُنْتَ لَهُ، فَلَا تُبْقِي عَلَيْهِ فَإِنَّهُ لَا يَقْنِي عَلَيْكَ،
وَكُلُّهُ قَبْلَ أَنْ يَأْكُلَكَ.^۱

خوردن مال به مصرف کردن آن نیست، بلکه به درست مصرف کردن آن است. بنابراین، در درست مصرف کردن مال تنها به نیازمندی‌های خود منگر؛ زیرا هرگز آن را پایانی نیست.

مالت، اگر برای تو نباشد، تو برای اویی. پس آن را باقی مگذار، که برایت باقی نمی‌ماند و آن را بخور، پیش از آن که تو را بخورد.

*

۱. نزهه الناظر: ص ۸۴ ح ۱۷، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۸۸۶.

خوش‌اخلاقی

الْخُلُقُ الْحَسَنُ عِبَادَةٌ.^۱

خوبی خوش، عبادت است.

*

با خلق نیکو همه لحظات عمر خویش را ثمربخش کن؛ آن‌گونه که در ذهن همگان، به هنگام یاد تو، خاطره‌ای شیرین تداعی شود.

گذشت

إِنَّ أَعْفَى النَّاسِ مَنْ عَفَا عَنْ قُدْرَةٍ.

با گذشت ترین مردم کسی است که از سر قدرت درگذرد.

*

از چشم‌بوشی خطای دوستان دریغ مکن که خود نیز گاهی بدان محتاج خواهی شد.

۱. نشرالدائره‌ج ۱ ص ۳۳۴، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۹۰۵.

۱. تاریخ العقوبی: ج ۲ ص ۲۴۶، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۳۸۸۹.

پرهیزگاری

الشَّرْفُ التَّقْوِيٌّ.^۱

شرافت به پرهیزگاری است.

*

آیا پرهیزگار صادقی می‌یابی که دوست و دشمن بر شرافت او اعتراف نکند؟

انتخاب الگو

لَكُمْ فِي أُسْوَةٍ.^۱

من سرمشق شما [در زندگی] هستم.

*

خدایا، می‌شود توفیقم دهی که حسین علیهم السلام را الگوی خود بدانم و در عمل نیز بر آن استوار بمانم؟

۱. تاریخ الطبری: ج ۵ ص ۴۰۳ ح ۸۲۲؛ دانشنامه امام حسین علیهم السلام: ح ۳۹۳۷.

۱. نزهه الناظر: ص ۸۸ ح ۲۸، اعلام الدین: ص ۲۹۸، دانشنامه امام حسین علیهم السلام: ح ۳۹۸۵.

مفهوم دوستی اهل بیت علیهم السلام

أَحِبْنَا بِحُبِّ الْإِسْلَامِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَرْفَعُونِي فَوْقَ حَقِّيِّ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَتَّخَذَنِي عَبْدًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخَذَنِي رَسُولًا.^۱

ما را به دوستی اسلام دوست بدارید که پیامبر خدا علیهم السلام فرمود: «مرا از حقم برتر مبرید که خدای متعالی، پیش از آنکه مرا پیامبر قرار دهد، بندۀ قرارداده است.»

*

آیا می‌توان حسین علیه السلام را دوست داشت، اما به اسلام و احکام آن بی‌اعتنای بود؟ آیا این ادعا مورد تأیید آن محبوب دل‌ها هست؟

۱. المعجم الكبير ج ۳ ص ۱۲۸ ح ۴۰۶۶، دانشنامه امام حسین علیه السلام: ح ۲۸۸۹.

- اربلی، علی بن ابی الفتح، کشف الغمة، دارالااضواء، بیروت، ١٤٠٥.
- یعقوبی، احمد بن ابی یعقوب، تاریخ یعقوبی، دارصادر، بیروت.
- ابن عدیم، عمر بن احمد، بغية الطلب فی تاریخ حلب، موسسه
بلاغ، بیروت ١٤٠٨.
- صدوق، محمد بن علی، *اماکن للصدقون*، موسسه بعثت ١٤١٧.
- زرندی، محمد بن یوسف، نظم درر السمعطین، ١٣٧٧.
- کراجکی، محمد بن علی، *کنز الفوائد*، دارالذخائر، قم ١٤١٠.
- دیلمی، حسن بن ابی الحسن، *اعلام الدین*، موسسه آل البيت،
١٤١٤.
- طرسی، ابوالفضل علی، مشکاة الأنوار، تحقيق مهدی هوشمند،
دارالحدیث، قم.
- ابن شهراشوب، محمد بن علی، مناقب آل ابی طالب، المطبعة
العلمیة، قم.
- سبزواری، محمدبن محمد، جامع الأخبار، موسسه آل البيت،
١٤١٤.
- ابن عساکر، علی بن الحسن، تاریخ دمشق، دارالفکر، بیروت، ١٤١٥.

كتابات

- محمد، محمدي ری شهری، دانشنامه امام حسین علیه السلام بربایه قرآن،
حدیث و تاریخ، سازمان چاپ و نشر دارالحدیث، قم ١٣٨٩.
- ابن شعبه؛ حرانی، تحف العقول، تحقيق علی اکبر غفاری، جامعه
مدرسین، قم ١٤٠٤.
- صدوق، محمد بن علی، عیون أخبار الرضا علیهم السلام، موسسه اعلمی،
بیروت ١٤٠٤.
- حسین ابن محمد، الحوانی، نزهۃ النظر، مدرسه امام مهدی، قم،
١٤٠٨.
- ابوسعید منصور بن حسین، نشر الدّر، الهيئة المصرية العامة، مصر
١٩٨١م.

- راغب اصفهانی، محمد بن المفضل، محاضرات الأدباء، دارصادر،
بیروت ۱۴۲۵.
- دیلمی، حسن بن ابی الحسن، إرشاد القلوب، دارالاسوه، ۱۳۷۱.
- کلینی، محمد بن یعقوب، کافی، تصحیح علی اکبر غفاری،
دارالاضواء، بیروت ۱۴۰۵.
- طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، تحقیق محمد ابوالفضل
ابراهیم، دارالمعارف، مصر.
- طبرانی، سلیمان بن احمد، معجم الکبیر، داراحیاء التراث العربي،
بیروت، ۱۴۰۴.